

Rezumat

1) Cercetările fenomenului literar șaptezecist din stânga Prutului au dezvăluit o gamă de semnificații care transcend criteriul generaționist, cuprinzând creația dintre 1955-1975 a scriitorilor care au debutat înainte de 1940, a autorilor care și-au început activitatea în anii '50, dar și a unor debutanți de la sfârșitul anilor '60. Resurecția lirismului în toate genurile literare, miza pe formule parabolice și pe expresia baladescă, adeziunea la procedeele narative moderniste de analiză psihologică și de generalizare tipologică, prezența elementelor de realism magic, utilizarea paradoxului, a fluxului memoriei involuntare etc. au însemnat o ruptură fâțișă de normele dogmatice impuse de ideologia totalitar-comunistă. Prin factorii ei de creativitate, literatura a devenit o formă de rezistență estetică, etică și socială, o formă de impunere a tradițiilor și a conștiinței naționale.

2) Investigațiile asupra teoriilor contemporane în știința textului au condus la relevarea unor aspecte importante în ceea ce privește teoria dialogică a textului literar, fiind aplicat un principiu nou de sistematizare a terminologiei literare în ansambluri triadice de termeni/noțiuni generale/concepte individuale, un model original de structură literară constituită din microstructuri pluristratificate și un model ontologic de ființă duală, cu o structură bipolară fondat în filozofia dialogului.

În contextul crizei actuale a studiilor literare pe scena academică occidentală, a fost întreprins un demers multiaspectual de analiză critică interdisciplinară a cauzelor teoretice ale crizei (emergente în paradigma poststructuralistă) și a efectelor instituționale multiple, a căror înțelegere și evaluare este extrem de importantă pentru procesul integrării cercetării naționale în cultura și știința mondială. Împotriva unei epistemologii relativiste și politizate în recentele *identity studies*, cu efecte nefaste și la nivelul vieții sociale și al democrației liberale, s-au adus argumente în favoarea unui model dialogic, interdiscursiv și rațional de cunoaștere și interpretare a valorilor literar-culturale, în care „obiectivitatea” și „adevărul” textului/operei sunt construcții consensuale ale subiecților istorici, rezultante ale redescrierilor și recontextualizărilor în varii discursuri teoretice privite ca jocuri de limbaj. Au fost analizate, delimitate și precizate conceptual o serie de termeni-cheie recurenți în cadrul unor direcții importante ale cercetării literare contemporane: psihanaliză, naratologie, imagologie literară, dialogism și hermeneutică, poststructuralism și sociocritică, traductologie (ex.: „oglinďă”, „reflexie speculară”, „arhetipul casei”, „bricolaj”, „metalingvistică-lingvistică”, „monolog-monologism/dialog-dialogism”; „metalimbaj critic”, „violență epistemică”, „imagologie”, „percepție estetică”, „identitate”, „alteritate”, „surfiction” ș.a.), ale căror funcții analitice și hermeneutice au fost exemplificate pe opere și fenomene literare din literatura universală și cea română, deopotrivă la nivel sincron, sistemic și diacronic, comparat.

3) Cercetarea tematicii *Patrimoniul cultural imaterial al Arhivelor de Folclor din Republica Moldova* s-a concretizat în consemnarea materialelor de arhivă din fondurile etnofolclorice ale Republicii Moldova, în vederea constituirii volumului principal de informație, caracteristic patrimoniului cultural imaterial, precum și în inventarierea bibliografică a materialelor etnofolclorice publicate și inedite (de arhivă) (1945-1955) în format digital. Acțiunile permanente de salvagardare a patrimoniului cultural au asigurat viabilitatea continuă a elementelor etnofolclorice. La realizarea obiectivelor au fost implicate metodele specifice cercetării folclorului: culegerea, inventarierea, clasificarea și sistematizarea materialului informativ pe principii științifice consolidate și acceptate în etnologia românească și europeană;

interpretarea (prin implicarea istoricului problemei și confruntarea comparativă a fenomenului folcloric manifestat în alte spații românești; integritatea geografică și integrarea fenomenului etnofolcloric românesc din Basarabia în cultura europeană și mondială); activități permanente de digitizare și recondiționare a fondului documentar; gestionarea fondurilor în baza de producții CD-R și DVD-R cu creații destinate instituțiilor de educație, cultură și estetică, tuturor celor interesați, inclusiv recondiționarea în grafie latină a unei colecții revăzute de volume cu materiale etnofolclorice în baza celor publicate în grafie chirilică.

4) Cercetarea literaturii române premoderne și moderne în dialog european și universal prin valori, personalități, interrelații a relevat multiaspectual și complex dimensiunea europeană a scriitorilor și operelor analizate. Rezumatele științifice ale cercetătorilor pun în valoare receptarea operelor clasicilor români, prin studii monografice, traduceri, completarea listei bibliografie a cărților apărute (ediții originale, ediții critice, culegeri de articole, recenzii, cronici literare, interpretări noi făcute în alte arealuri culturale, simpozioane, manifestări cu caracter literar și artistic). O parte din cercetări au fost diseminate în cadrul Congresului Mondial al Eminescologilor, care s-a desfășurat în ediții anuale: 2015, 2016, 2017 și 2018. Cercetătorii antrenați în proiectul legat de acest Congres: acad. Mihai Cimpoi, Miroslava Metleeva, Dan Verejan, eminescologi din întreaga lume, precum Giuseppe Manitta și Gisela Vantese (Italia), Ali Narçin (Turcia), Kopi Kycyku (Albania), Ognean Stamboliev (Bulgaria), Mario Castro Navarette (Chile), acad. Eugen Simion, Theodor Codreanu, Dumitru Copilu-Copilin, Tudor Nedelcea, Florian Copcea, Nicolae Georgescu, Daniel Corbu au făcut o panoramă a traducerilor (în 85 de limbi și 250 de țări din lume) studiilor făcute. Au fost puse în evidență noi documente privind diagnosticarea bolilor lui Eminescu, studiile la Universitatea din Berlin (s-a obținut și copia diplomei), producerile numeroase făcute în germană și engleză, începând chiar cu ultima perioadă a vieții poetului, discutarea cazului Eminescu la Adunarea Internațională a Literaților (septembrie 1883).

Un aspect practic important al acestor investigații a fost analiza calității traducerilor în diferite limbi, receptării operei și personalității operei lui Eminescu din perspectiva proceselor globalizării și epistemologiei epocii postmoderne. S-a obținut publicarea textelor în buletinul „*Mihai Eminescu*”, *Viața Basarabiei*, *Akademos*, *Academica*, *Contemporanul și Literatura și arta*. Obiectivele proiectului au fost îndeplinite. Rezultatele științifice au fost sintetizate și prezentate Consiliului Științific al Institutului de Filologie Română „B. P.-Hasdeu”.